

“Από την Ελεημοσύνη στον Εθελοντισμό”

Μια ιστορική αναδρομή

Γράφει η Μάρω Αντωνίου - Κοινωνική Λειτουργός

Η ένταξη της Κύπρου στην Ευρώπη αποτελεί τον δεύτερο σημαντικότερο σταθμό στην ιστορία της μετά την ανεξαρτησία της. Όπως κάθε σημαντικό γεγονός, σηματοδοτεί και κοινωνικές αλλαγές. Αναμενόμενες λοιπόν θα είναι και οι αλλαγές στη δομή, την οργάνωση και τη δράση των εθελοντικών οργανώσεων.

πρόκληση, για όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ο επιτυχημένος σχεδιασμός του τριγώνου Οικονομία- Απασχόληση- Κοινωνική Πολιτική.

Ο επιδιωκόμενος στόχος είναι η ευημερία και η ποιότητα ζωής όλων των πολιτών των χωρών που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μεταξύ αυτών που θα συμβάλουν σ' αυτήν την επιδίωξη συγκαταλέγονται και οι Εθελοντικές Οργανώσεις.

Η αναγνώριση αυτής της συμμετοχής γίνεται από τη δήλωση 23 της Συνθήκης του Μάαστριχτ και από τη δήλωση 38 της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Επίσης στη Λευκή Βίβλο αναφέρεται ότι "για προβλήματα όπως ο αποκλεισμός, ο ρατσισμός, οι δημογραφικές τάσεις και η γήρανση, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναπτύξει εταιρικές σχέσεις με ένα ευρύτερο φάσμα Οργανώσεων".

Το Συνέδριο για την Πράσινη Βίβλο οδήγησε στην ίδρυση "ενός φόρουμ συζητήσεων" επί θεμάτων κοινωνικών προβλημάτων και κοινωνικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας με συμμετοχή των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων Πρόνοιας και άλλων κοινωνικών υπηρεσιών.

Ποιά όμως ήταν η εικόνα του εθελοντικού κινήματος πριν σχεδόν ένα αιώνα;

Αξίζει λοιπόν να κάνουμε μια ιστορική αναδρομή στο εθελοντικό κίνημα στον τόπο μας πριν 88 χρόνια έχοντας μπροστά μας τις νέες προοπτικές που δημιουργούνται με αφορμή και την ένταξη μας στην Ευρώπη.

Σημαντικές πληροφορίες μας δίνει άρθρο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Ελευθερία" στις 23-2-1916.

Τίτλος του άρθρου: **"Η βοήθεια των απόρων-απαιτείται καλή θέλησις"**. Γράφτηκε με την ευκαιρία της λειτουργίας του Πτωχοκομείου Λεμεσού, την οποία ο αρθρογράφος βλέπει ως **"σοβαρά αφορμή προς συστηματοποίησιν και επί καλύτερων βάσεων επιδιώξιν του έργου της φιλάνθρωπιας"**.

Η ίδρυση του πτωχοκομείου ήταν η πρώτη πρωτοβουλία της τοπικής αυτοδιοίκησης για αντιμετώπιση της φτώχειας. Αναφέρει το άρθρο. **"Μέχρι σήμερα τα φιλάνθρωπα έργα σκοπόν έχοντες Σύλλογοι των Κυριών θεράπευαν τας ποικίλας των πτωχών ανάγκας και**

ανεκούφιζον τας πενομένας τάξεις ".

Το πρόβλημα της φτώχειας όμως θα ελύετο **" δια της ιδρύσεως ορφανοτροφείου , λειτουργίας συσσιτίου και άλλων τα οποία όμως δια να πραγματοποιηθώσιν έχουσιν ανάγκην πολλών χρημάτων .**

Το ζήτημα δια τας μη ανθηρώς εκούσας κοινωνίας μας είναι πολύ δυσεπίλυτον. Νομίζομεν ότι το ζήτημα τούτο θα ελύετο μετά της μεγαλυτέρας δυγατής επιτυχίας εάν κατεβάλλετο μόνον απεριόριστος επιμονή και ακατάβλητος θέλησις εκ μέρους του ωραίου φύλου.

Καθ' ημάς το όλον ζήτημα των πτωχών έχει ανάγκην ελαχίστου χρηματικού ποσού, μεγίστης δε θελήσεως και δραστηριότητος. Εκείνο δε το οποίον προ παντός φέρει εις την καταστροφήν τους απορούντας είναι η ασθένεια, την οποίαν ηδύνατο να προλάβη τις δια της βελιώσεως των υγιεινών όρων και δια της παροχής καλής τροφής και θερμών ενδυμάτων, άπινα ενδύματα ποικίλης ανάγκης, ηδύναντο να προμηθευθώσιν εκ των ευπορούντων, διδόντων τα περιττά και ακατάλληλα δι' αυτούς εις φιλάνθρωπον σύλλογον προς διανομήν εις τους πτωχούς.

Το ευτύχημα είναι ότι σπουδαίον βήμα γίνεται ήδη δια της λειτουργίας πτωχοκομείων επ' αφορμή των οποίων ελπίζομεν θα σκεφθούσιν οι νυν υφιστάμενοι σύλλογοι κυριών περι ευρυτέρας και θετικωτέρας παροχής βοήθειας εις τους απόρους, πράγμα δεόμενον περισσότερο καλής θελήσεως ή χρημάτων, ως φρονούμεν ".